

## Arrest

nr. 163 152 van 29 februari 2016  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 11 mei 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 januari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. D'HONDT loco advocaat K. VERSTREPEN, en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

## 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 24 februari 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), die onder andere op 27 oktober 2009 werd aangevuld.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 27 januari 2012 een beslissing waarbij de in punt 1.1 vermelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard. Verzoeker werd hiervan op 26 april 2012 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 24.02.2009 werd ingediend en 27.10.2009, 09.04.2011, 10.05.2011 en 24.05.2011 werd aangevuld door :*

*C.(...) S.(...), H.(...)*

*nationaliteit: Kameroen*

*geboren te (...) op (...)*

*adres: (...)*

*in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.*

*Redenen:*

*Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.*

*De redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te staan zijn onvoldoende :*

*De aangehaalde elementen, met name dat betrokkene sinds 12.06.2003 in België verblijft Nederlands zou spreken, zich inschreef voor lessen Nederlands, Engels spreekt, een huurcontract voorlegt, werkwilleg zou zijn en hier perspectieven zou hebben, een cursus maatschappelijke oriëntatie gevolgd heeft en enkele getuigenverklaringen voorlegt, vormen op zich geen grond voor een verblijfsregularisatie. Het is immers normaal dat betrokkene in afwachting van een beslissing in het kader van zijn procedure art. 9ter zijn tijd in België zo goed mogelijk tracht te benutten.*

*Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.*

*Betrokkene haalt aan dat hij moeilijkheden zou ondervinden om een visum aan te vragen in het land van herkomst. Hij toont dit op geen enkele wijze aan. Het komt de betrokkene toe op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere bewering dat men moeilijk een visum zou kunnen aanvragen, volstaat niet als grond voor een verblijfsregularisatie.*

*Wat betreft het bij de aanvulling voorgelegde medische attest, dient opgemerkt te worden dat de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 een duidelijk onderscheid maakt tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven.*

*Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielpprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Hij diende een asielaanvraag in op*

23.06.2003, die afgesloten werd op 28.08.2003 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem betekend op 29.07.2003 en verbleef nadien illegaal in België. De duur van de procedure – namelijk 2 maanden en 5 dagen – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de buitengewone omstandigheden in casu vermoed worden, aangezien de aanvraag art. 9ter d.d. 09.04.2009 van betrokkene ontvankelijk verklaard werd op 15.03.2010. Hij werd in het bezit gesteld van een medisch attest van immatriculatie en hoeft voorlopig het Belgisch grondgebied niet te verlaten. De elementen die worden aangehaald in het verzoekschrift, namelijk dat betrokkene geen band meer zou hebben met het land van herkomst, dat administratieve en politieke moeilijkheden het onmogelijk zouden maken de aanvraag in het land van herkomst in te dienen, dat een tijdelijke verwijdering blijvende gevolgen zou hebben en dat betrokkene alle kansen op een normaal bestaan zouden ontnomen worden bij een terugkeer, worden niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben bijgevolg niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.”

## 2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

## 3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker formuleert zijn grief als volgt:

*“Verzoeker meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing (zijnde standaardmotivatie en conclusie niet gebaseerd op feiten):*

*Eerzijds wenst verzoeker op te merken dat de motivering vrij summier is en zich beperkt tot een het louter vaststellen dat verzoeker Nederlands en Engels spreekt, een huurcontract heeft, de cursus maatschappelijke oriëntatie heeft gevolgd alsook vrienden en kennissen heeft in België;*

*Verzoeker verblijft in België sedert 2003, hetwelk niet vaststaat in het kader van de gevoerde asielprocedure;*

*Men stelt enkel dat deze stukken onvoldoende zijn om een verblijf te verkrijgen op basis van de regularisatie;*

*Er wordt echter niet gesteld waarom dit onvoldoende is en wat verzoeker dan wel diende voor te brengen teneinde zijn aanvraag te staven;*

*Over het verdwijnen van de stukken en het dossier wordt eveneens niet gerept;*

*Verder stelt men dat het niet meer dan normaal is dat verzoeker zich houdt aan de Belgische wetten;*

*Dit is uiteraard zo maar geen evidentie;*

*Blijkbaar werden er heel wat mensen geregulariseerd met een strafblad, maar bij verzoeker is dit niet meer dan normaal dat zijn strafblad blanco is;*

*De aanvulling van het medisch attest was een bewijs ter staving van een langudrig verblijf;*

*Bovendien stelt verzoeker duidelijk dat hij in het kader van een medische regularisatie een attest van immatriculatie heeft gekregen;*

*Verweerster gaat aldus volledig voorbij dat verzoeker eveneens voldoet aan de voorwaarden om een regularisatie in te dienen op basis van een verblijf van 5 jaar in België ;*

*Al de stukken ter staving van zijn verblijf van 5 jaar bevinden zich eveneens in het dossier alsook de bewijzen tot integratie;*

*Over zijn integratie bestaat aldus geen discussie behoudens het feit dat de stukken onvoldoende zouden zijn;*

*Verzoeker kan niet anders dan vaststellen dat dit een vorm van rechtsmisbraak en dat de beslissing in onevenredigheid is met de gevolgen;*

*Deze beslissing staat absoluut niet in verhouding met de gevolgen voor verzoeker, zijnde de weigering voor verblijf in België, alsook de onmogelijkheid om in België na meer dan 9 jaar te verblijven ; Dit is een complété wanverhouding na een verblijf van bijna 10 jaar en het meer dan 3,5 jaar moeten wachten op een beslissing omtrent de regularisatie;*

*Verzoeker beroept zich op een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen;*

*Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt:*

*"De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn. "*

*Zoals hierboven uitgebreid uiteengezet wordt er nergens gekeken naar de specifieke situatie van verzoeker en de lange tijd alvorens er een beslissing wordt genomen waardoor verzoeker steeds meer geïntegreerd geraakte;*

*Verzoeker beroept zich eveneens op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt:*

*"De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed.. "*

*De motivering is in strijd met de stukken van het dossier, dewelke duidelijk een volledige integratie aantonen*

*Gelet op de standaardmotivering van verweerster dient men te besluiten dat de motivering niet daadkrachtig is; (zie R.v.St. Cools nr. 42143 van 3 maart 1993; Bulens nr. 43596 van 30 juni 1993,...)*

*Artikel 6 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voorziet dat deze wet slechts van toepassing is op de bijzondere regelingen waarbij de uitdrukkelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen is voorgeschreven, in zoverre deze regelingen minder strenge verplichtingen opleggen dan die bepaald in de voorgaande artikelen;*

*Artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed;*

*Deze bepaling legt minder strenge verplichtingen op dan de wet van 29 juli 1991 die derhalve van toepassing is op de beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken in het kader van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;*

*Wanneer artikel 62 van de Vreemdelingenwet dient te worden geïnterpreteerd als zijnde een toepassing van de uitdrukkelijke motiveringsplicht van de wet van 29 juli 1991, dan wordt ook artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geschonden door de bestreden beslissing;"*

3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124 464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (cf. RvS 6 september 2002, nr. 110 071; RvS 21 juni 2004, nr. 132 710). Binnen zijn marginale toetsingsbevoegdheid kan de Raad enkel nagaan of de discretionair genomen beslissing steunt op deugdelijke motieven. Aldus zal hij onderzoeken of de beslissing steunt op werkelijk bestaande feitelijke gegevens, die correct vastgesteld zijn, die in feite en in rechte de beslissing kunnen dragen en die pertinent zijn in het licht van de opdracht van algemeen belang die het bestuur te vervullen heeft.

3.3. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 9bis van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze bepaling luidt als volgt:

*"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens*

*gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”*

3.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich met betrekking tot de gegrondheid van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf van 24 februari 2009 baseerde op zijn langdurig verblijf in België en zijn duurzame verankering en het feit dat hij nooit in aanraking kwam met de politie of het gerecht, hetgeen werd bevestigd in het typeformulier op basis van de instructie van 19 juli 2009 dat verzoeker indiende.

3.5. De gemachtigde van de staatssecretaris wijst op het feit dat *“betrokkene zich (beroept) op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.”* Vervolgens oordeelt de gemachtigde van de staatssecretaris dat *“(d)e aangehaalde elementen, met name dat betrokkene sinds 12.06.2003 in België verblijft Nederlands zou spreken, zich inschreef voor lessen Nederlands, Engels spreekt, een huurcontract voorlegt, werkwillig zou zijn en hier perspectieven zou hebben, een cursus maatschappelijke oriëntatie gevolgd heeft en enkele getuigenverklaringen voorlegt, (...) op zich geen grond (vormen) voor een verblijfsregularisatie”*. Op grond van deze overwegingen concludeert de gemachtigde van de staatssecretaris om de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

3.6. Verzoeker beweert in zijn middel in de eerste plaats dat niet zou worden uiteengezet waarom de ingeroepen elementen niet voldoende zouden zijn voor een verblijfsregularisatie. Hij gaat er blijkbaar aan voorbij dat in de beslissing met betrekking tot zijn integratie wordt gewezen op het feit dat *“(h)et (...) normaal (is) dat betrokkene in afwachting van een beslissing in het kader van zijn procedure art. 9ter zijn tijd in België zo goed mogelijk tracht te benutten”* en op het feit dat *“van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving”*. Verzoeker poneert in zijn middel dat heel wat mensen met een strafblad zouden zijn geregulariseerd. Deze bewering betekent echter niet dat een blanco strafregister automatisch aanleiding zou moeten geven tot een verblijfsregularisatie. Verzoeker wijst op de duur van zijn verblijf in België, maar in de beslissing wordt hierover duidelijk gesteld dat hij *“wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielpprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten”* en dat *“(d)e duur van de procedure – namelijk 2 maanden en 5 dagen – (...) ook niet van die aard (was) dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden”*. Wat de aspecten van zijn medische regularisatieprocedure betreft, wordt in de beslissing gesteld dat: *“De wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 een duidelijk onderscheid maakt tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven”*. Verzoeker meent dat de beslissing niet in verhouding staat tot de gevolgen voor verzoeker, maar hij blijft in gebreke om toe te lichten waaruit deze wanverhouding zou blijken. In de beslissing wordt immers overwogen dat *“de buitengewone omstandigheden in casu vermoed worden, aangezien de aanvraag art. 9ter d.d. 09.04.2009 van betrokkene ontvankelijk verklaard werd op 15.03.2010. Hij werd in het bezit gesteld van een medisch attest van immatriculatie en hoeft voorlopig het Belgisch grondgebied niet te verlaten”*. Het komt dan ook aan verzoeker toe nader toe te lichten op welke wijze de bestreden beslissing zijn huidige situatie onevenredig negatief zou beïnvloeden. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk te werk zou zijn gegaan door de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

3.7. Terloops insinueert verzoeker dat het dossier en de stukken zouden zijn verdwenen, maar hij maakt deze bewering niet concreet door aan te duiden om welke stukken het zou gaan. Het administratief dossier dat door de verwerende partij aan de Raad werd overgemaakt bevat zeer veel documenten die de periode beslaan vanaf verzoekers asielaanvraag van 23 juni 2003 tot de datum van de bestreden

beslissing. De Raad verkeert in de onmogelijkheid om in te schatten of dit dossier volledig is en het komt aan verzoeker toe om zijn beweringen met voorbeelden te ondersteunen.

3.8. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen. Er werd geen motiveringsgebrek aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

#### 4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronnd middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend zestien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN